

РЕШЕНИЕ

№ 19192

гр. София, 18.05.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 40 състав, в
публично заседание на 23.04.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Дилиана Николова

при участието на секретаря Евелина Пеева, като разгледа дело номер **3248** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл.39, ал.1 от Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/.
Образувано е по жалба на Й. С. Т., подадена чрез адв.Б. Т. – САК, срещу Решение № 328605-41/19.02.2026г. на директора на Главна дирекция „Национална полиция“ /ГДНП/, оспорено в частта, с която е отказано изтриването и заличаването на личните данни на жалбоподателката, обработвани в АИС-АНД на МВР.

Изложените в жалбата доводи сочат на основание за оспорване по чл.146, т.4 АПК – неправилно приложение на материалния закон. Жалбоподателката не е съгласна с твърдението на ответника, че липсата на заплатена санкция означава, че наказанието по санкционния акт още не е започнало да тече. Позицията се на разпоредбата на чл.165, ал.4 ЗДвП, която предвижда, че се съхранява информацията за изтърпени наказания, т.е. влезли в сила такива, но не и отменени от съда или погасени по давност. Посочва, че за всички нарушения е изтекла абсолютната погасителна давност, вкл. възможността да бъдат изтърпявани наказанията или санкцията по тях да бъде събирана принудително. Самото административнонаказателно производство било погасено по давност. Неприложим бил и срокът по чл.171, ал.1 и ал.2 ДОПК тъй като липсва влязло в сила наказателно постановление, респ. електронен фиш, съответно не било налице публично вземане. Въз основа на това моли за отмяната на акта в оспорената му част и присъждане на направените по производството разноски. В съдебно заседание изложеното в жалбата се поддържа чрез адв.Т..

Ответникът по оспорването, редовно и своевременно призован, не се явява и не се представлява в съдебно заседание, не ангажира становище по жалбата.

Съдът, като се запозна с изложеното в жалбата и приложенияте по делото доказателства, намира следното от фактическа и правна страна:

Административното производство е образувано по Заявление вх.№ 328605-205/25.09.2025г., с което жалбоподателката е поискала от ответника на основание чл.42, ал.1 вр. чл.56, ал.2 ЗЗЛД във вр. с чл.17 от Регламент ЕС 2016/679, вр. чл.25, ал.3 и чл.26, ал.2 ЗМВР заличаване на личните й данни, които се обработват в информационните фондове на МВР. Посочила, че при извършена справка в АИС-АНД „справка за нарушител водач“ установила регистрирани в информационните фондове нарушения по ЗДвП – АУАН и издадени наказателни постановления по тях, респ. електронни фишове, които счита, че подлежат на изтриване/заличаване от административния орган. Посочени са четири АУАН с издадени наказателни постановления /НП/ по тях, съответно от 27.05.2003г., влязло в сила на 21.06.2003г., от 28.04.2004г., влязло в сила на 25.05.2004г., от 03.08.2005г., влязло в сила на 07.09.2005г. и от 15.12.2006г., влязло в сила на 13.01.2007г., както и 14 електронни фиша, за шест от които е посочено, че са влезли в сила и са изтекли 10 години, за 5 от тях е посочено, че няма данни ЕФ да е влязъл в сила, но следва да е погасен по абсолютна давност от 4 години и 6 месеца и останалите три е посочено, че са отменени с решения на съда.

Изготвена е Докладна записка рег.№ 3286р-63839/05.12.2025г., с която по отношение заявлението на оспорващата се предлага да се изпрати на Отдел „Пътна полиция“ за извършване на проверка. Извършена е справка за обхвата на вписаните за жалбоподателката лични данни в АИС МВР като по делото е представена Справка рег.№ 3286р-10168/19.02.2026г., съгласно която в АИС АНД са налични данни за 4 АУАН и издадени въз основа на тях 4 бр. НП, 1 фиш, издаден от РУ-В. Т. и 13 бр. ЕФ, издадени от различни ОДМВР. Прието е, че за част от данните са налице основания за изтриване.

Въз основа на събраните в хода на административното производство доказателства и изготвената справка е издадено оспореното в настоящото производство решение, с което е наредено изтриване на личните данни на жалбоподателката за 8 бр. ЕФ и АУАН № S06 609023/31.10.2006г. на ОПП-СДВР и издадено НП № 162144/15.12.2006г., влязло в сила на 13.01.2007г. и е отказано изтриването на личните данни на жалбоподателката, обработвани в информационните фондове на МВР във връзка с: АУАН № S03 291966 от 15.05.2003г. на ОПП - СДВР, отчет контролен талон, издадено НП № 53313 от 27.05.2003г. - влязло в сила на 21.06.2003г., неплатен; АУАН № S04 267830 от 17.04.2004г. на ОПП - СДВР, отчет контролен талон, издадено НП № 42533 от 28.04.2004г. - влязло в сила на 25.05.2004г., неплатен; АУАН № S05 366789 от 23.06.2009 г. на ОПП - СДВР, издадено НП № 78047 от 03.08.2005 г. - влязло в сила на 07.09.2005 г., отчетни 10 контролни точки и контролен талон, неплатен; № А/1251574 от 22.05.2010 г. на РУ В. Т. - ОДМВР В. Т., наложена „глоба“ в размер на 10,23 евро/20 лв. - влязъл в сила, неплатен; ЕФ № К/1175408 от 22.03.2016 г. на ОДМВР Т., наложена „глоба“ в размер на 76,69 евро/150 лв., платен; ЕФ № К/1175502 от 22.03.2016 г. на ОПП - СДВР, наложена „глоба“ в размер на 51.13 евро/100 лв., платен; ЕФ № К/1555420 от 05.04.2017 г. на ОДМВР П., наложена „глоба“ в размер на 204,52 евро/400 лв., платен; ЕФ № К/1887604 от 09.01.2018 г. на ОПП - СДВР, наложена „глоба“ в размер на 51.13 евро/100 лв., платен; ЕФ № К/1995774 от 28.03.2018 г. на РУ Д. - ОДМВР С., наложена „глоба“ в размер на 25,56 евро/50 лв., платен.

Изложените мотиви за постановления отказ са, че чл.165, ал.4 ЗДвП предвижда 10 годишен срок за съхранение на данните на водачите на МПС във връзка с отчет на наложените им наказания и на контролните точки за отчет на извършените нарушения, който започва да тече от датата на изтърпяването на наказанието, т.е. от заплащане на глобата и по отношение на всички незаплатени глоби този срок не е започнал да тече, съответно не е изтекъл срокът за съхранение на данните. Прието е, че изтеклата абсолютна погасителна давност не е основание за изтриване

на данните.

Въз основа на така установеното съдът обосновава следните правни изводи:

Жалбата е допустима – насочена е срещу подлежащ на оспорване пред съд индивидуален административен акт по см. на чл.21, ал.1 АПК, подадена е от лице, което е негов адресат и чиято правна сфера той засяга неблагоприятно, в преклузивния 14-дневен срок за оспорване по чл.149, ал.1 АПК, с оглед обстоятелството, че решението е издадено на 19.02.2026г., а жалбата срещу него е подадена на 27.02.2026г.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Като извърши дължимата на основание чл.168, ал.1 АПК проверка за законосъобразност на оспорения акт освен на основанията, сочени от жалбоподателя, на всички основания по чл.146 АПК, съдът приема следното:

Съгласно чл.17, ал.1 от Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 година относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46/ЕО /Общ регламент относно защитата на данните, ОРЗД/, субектът на данни има правото да поиска от администратора изтриване на свързаните с него лични данни без ненужно забавяне, а администраторът има задължението да изтрие без ненужно забавяне личните данни, когато е приложимо някое от посочените по-долу основания: а) личните данни повече не са необходими за целите, за които са били събрани или обработвани по друг начин; б) субектът на данните оттегля своето съгласие, върху което се основава обработването на данните съгласно член 6, параграф 1, буква а) или член 9, параграф 2, буква а), и няма друго правно основание за обработването; в) субектът на данните възразява срещу обработването съгласно член 21, параграф 1 и няма законни основания за обработването, които да имат преимущество, или субектът на данните възразява срещу обработването съгласно член 21, параграф 2; г) личните данни са били обработвани незаконосъобразно; д) личните данни трябва да бъдат изтрити с цел спазването на правно задължение по правото на Съюза или правото на държава членка, което се прилага спрямо администратора; е) личните данни са били събрани във връзка с предлагането на услуги на информационното общество по член 8, параграф 1.

Аналогично чл.56, ал.2 ЗЗЛД в ал.2 предвижда, че администраторът по ал.1 е длъжен да изтрие личните данни и субектът на данните има право да поиска администраторът да изтрие личните данни, които го засягат, когато обработването нарушава разпоредбите на чл.45, 49 или 51 или когато личните данни трябва да бъдат изтрити с цел спазване на правно задължение на администратора.

Съгласно чл.29 от Закона за Министерството на вътрешните работи /ЗМВР/, министърът на вътрешните работи е администратор на лични данни като може да възлага обработването на лични данни на определени от него длъжностни лица.

На съда е служебно известно, че със Заповед № 8121з-1111/08.10.2019г. министърът на вътрешните работи е оправомощил директора и заместник-директорите на ГДНП, ГДГП, ГДБОП, Дирекция „Миграция“, Дирекция „Международно оперативно сътрудничество“ и областните дирекции на вътрешните работи, в т.ч. СДВР, да разглеждат и да се произнасят по постъпили искания от субектите на данни за упражняване на права по чл.12 - 22 от Регламент /ЕС/ 2016/679 и по чл.53 - 56 ЗЗЛД, както и да изпълняват задълженията по чл.34 от Регламент /ЕС/ 2016/679, съответно по чл.68 ЗЗЛД. Предвид това съдът приема, че оспореният отказ е издаден от компетентен административен орган, в пределите на предоставената му власт.

Актът е издаден в изискуемата писмена форма и съдържа задължителните реквизити, разписани в чл.59, ал.2 АПК, в т.ч. са посочени фактическите и правните основания за издаването му. Не се

установяват допуснати нарушения на административнопроизводствените правила, които да бъдат определени като съществени и съответно само на това основание да мотивират отмяната на акта. Спорен между страните е въпросът за приложението на материалния закон, по отношение на който съдът намира следното:

Обработването на лични данни от органите на МВР е допустимо във връзка с изпълнение на дейностите им и се осъществява при условията и по реда на ЗМВР и ЗЗЛД. По-специално в чл.25, ал.1 ЗМВР е предвидено, че за изпълнение на дейностите си органите на МВР могат да обработват лични данни. Органите на МВР могат да обработват и лични данни, получени от други органи, за целите, за които са предоставени, както и за защита на националната сигурност, опазване на обществения ред и противодействие на престъпността. Според ал.3 на посочената разпоредба обработването на лични данни се осъществява при условията и по реда на този закон, на Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 г. относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46/ЕО. Съгласно чл.26, ал.1 ЗМВР при обработване на лични данни, свързани с дейностите по защита на националната сигурност, противодействие на престъпността, опазване на обществения ред и провеждане на наказателното производство, органите на МВР могат да обработват всички необходими категории лични данни. Сроковете за съхранение на данните или за периодична проверка на необходимостта от съхранението им се определят от министъра на вътрешните работи – чл.26, ал.2 ЗМВР. Конкретно по отношение на процесните лични данни, приложимият специален закон – Законът за движението по пътищата /ЗДВП/, в чл.165, ал.4 предвижда, че информацията за изтърпените наказания от водачите на превозни средства се съхранява в информационните фондове за срок не по-кратък от 10 години.

Глава осма от ЗЗЛД - "Правилата за защита на физическите лица във връзка с обработването на лични данни от компетентните органи за целите на предотвратяването, разследването, разкриването или наказателното преследване на престъпления или изпълнението на наказания, включително предпазването от заплахи за обществения ред и сигурност и тяхното предотвратяване" регламентира обработването на лични данни от компетентните органи за целите на предотвратяването, разследването, разкриването или наказателното преследване на престъпления или изпълнението на наложените наказания, вкл. предпазването от и предотвратяването на заплахи за обществената сигурност. На основание чл.2, § 2, б."г" от Регламент (ЕС) 2016/679, то е изключено от материалния обхват на ОРЗД. Аргумент в тази насока е посоченото в Решение на Съда (голям състав) от 22 юни 2021 година по дело С-439/19 относно материалното приложение на ОРЗД. По отношение на личните данни, свързани с нарушения, Регламент (ЕС) 2016/679 не уточнява какъв е видът на тези нарушения. Съгласно чл.10 от Регламент (ЕС) 2016/679 обработването на лични данни, свързани с присъди и нарушения или със свързаните с тях мерки за сигурност, въз основа на чл.6, § 1, се извършва само под контрола на официален орган или когато обработването е разрешено от правото на Съюза или правото на държава членка, в което са предвидени подходящи гаранции за правата и свободите на субектите на данни. Пълен регистър на присъдите по наказателни дела се поддържа само под контрола на официален орган.

Съдебната практика приема, че нарушенията, посочени в чл.10 от регламента обхващат и административните нарушения. Свързаните с тях данни могат да бъдат както в производствата по установяване и налагане на санкции за такива нарушения, така и във връзка с изпълнение на наложените наказания. Обработването на лични данни в тези случаи попада в приложното поле на Регламент (ЕС) 2016/679. Такъв извод се извежда и от посоченото по-горе Решение на Съда

(голям състав) от 22 юни 2021 година по дело С-439/19.

Издадените АУАН и НП безспорно са актове за извършени административни нарушения, в конкретния случай за извършени нарушения по ЗДВП. Данните, съдържащи се в АУАН и НП, чието заличаване е поискано, са лични данни по смисъла на чл.4, § 1 от Регламент (ЕС) 2016/679.

Операциите с тези лични данни, извършвани от структурите на МВР – включването им в регистър АИС АНД, е обработване по смисъла на чл.4, § 2 от Регламент (ЕС) 2016/679.

Съгласно чл.37а, ал.1 ЗЗЛД администраторът или обработващият лични данни може да откаже пълно или частично упражняването на правата на субектите на данни по чл.12 - 22 от Регламент (ЕС) 2016/679, както и да не изпълни задължението си по чл.34 от Регламент (ЕС) 2016/679, когато упражняването на правата или изпълнението на задължението би създавало риск за: 1. националната сигурност; 2. отбраната; 3. обществения ред и сигурност; 4. предотвратяването, разследването, разкриването или наказателното преследване на престъпления или изпълнението на наложените наказания, включително предпазването от и предотвратяването на заплахи за обществения ред и сигурност; 5. други важни цели от широк обществен интерес и по-специално важен икономически или финансов интерес, включително паричните, бюджетните и данъчните въпроси, общественото здраве и социалната сигурност; 6. защитата на независимостта на съдебната власт и съдебните производства; 7. предотвратяването, разследването, разкриването и наказателното преследване на нарушения на етичните кодекси при регулираните професии; 8. защитата на субекта на данните или на правата и свободите на други лица; 9. изпълнението по гражданскоправни иски.

В процесния случай административният орган се е позовал на разпоредбата на чл.165, ал.4 ЗДВП, чието съдържание беше посочено по-горе. Същата е нова, приета с изменението на закона обн.ДВ, бр.64/2025г., в сила от 07.09.2025г. В съответствие с нея, административният орган е приел, че личните данни на оспорващата относно АУАН № S03 291966 от 15.05.2003г. на ОПП - СДВР, НП № 53313 от 27.05.2003г.; АУАН № S04 267830 от 17.04.2004г. на ОПП - СДВР, НП № 42533 от 28.04.2004г.; АУАН № S05 366789 от 23.06.2009г. на ОПП - СДВР, НП № 78047 от 03.08.2005г., № А/1251574 от 22.05.2010г.; ЕФ № К/1175408 от 22.03.2016г.; ЕФ № К/1175502 от 22.03.2016г.; ЕФ № К/1555420 от 05.04.2017г.; ЕФ № К/1887604 от 09.01.2018г.; ЕФ № К/1995774 от 28.03.2018г., не следва да бъдат заличавани, тъй като за част от наложените санкции не са изтекли 10 години от заплащането на глобите, а за друга част - тъй като не са заплатени санкциите 10-годишният срок не е започнал да тече. Административният орган е посочил също, че чл.17, § 3 от Регламент (ЕС) 2016/679 предвижда, че задължението на администратора да изтрие личните данни не се прилага, доколкото обработването е необходимо за спазване на правно задължение, което изисква обработване, предвидено в правото на държавата членка, което се прилага спрямо администратора, а обработването на личните данни на водачите на МПС във връзка с отчет на наложените им наказания и на контролните точки за отчет на извършените нарушения е предвидено в ЗДВП - чл.159, ал.1, т.3 и чл.165, ал.1, т.6 и ал.4. Съгласно тях министърът на вътрешните работи определя условията и реда за отчет на водачите на моторни превозни средства, за отчет на наложените им наказания и на контролните точки за отчет на извършените нарушения /чл.159, ал.1, т.3/ като определени от министъра на вътрешните работи служби водят националните регистри за водачите и техните нарушения и наказания, моторните превозни средства и пътнотранспортните произшествия и създават информационни фондове за съхраняване на данните.

На основание чл.159 ЗДВП от министъра на вътрешните работи е издадена Наредба № I-157/01.10.2002г. за условията и реда за издаване на свидетелство за управление на моторни превозни средства, отчета на водачите и тяхната дисциплина, обн.ДВ, бр.97 от

15 октомври 2002г. Съгласно чл.27 от нея, в централизирана автоматизирана информационна система за всеки водач, получил свидетелство за управление на МПС, се водят на отчет: всички данни от свидетелството за управление; данни за постоянния и настоящия му адрес; номерът и датата на протокола за всяка придобита категория; данни за наложените наказания и приложените принудителни административни мерки; данни за броя на отнетите, възстановените и оставащи контролни точки за отчет на извършените нарушения; данни за номера и датата на издадено международно свидетелство за управление на МПС; данни за подмяна на българско национално свидетелство в друга държава. Според чл.30 от наредбата, информация за съставените актове за установяване на административни нарушения, фишове, наказателни постановления, издадени заповеди за прилагане на принудителни административни мерки, решения, присъди, както и вида и размера на наложените наказания и броя на отнетите контролни точки се съхранява в АИС АНД. Наказателните постановления, решенията, присъдите и заповедите се подреждат по реда на завеждането им в отделни папки и се съхраняват до изпълнението на наложеното наказание или приложената мярка не по-малко от 5 години. Наказателните постановления, фишовете и електронните фишове, в които наред с наложеното наказание е постановено и отнемане на контролни точки, се съхраняват до възстановяването на отнетите контролни точки, но не по-малко от 5 години.

Или в случая е налице посоченото от ответника основание за отказ по чл.17, § 3 от регламента, доколкото обработването е необходимо за спазване на правно задължение – чл.165, ал.4 ЗДвП вр. чл.159, ал.1, т.3 и чл.165, ал.1 ЗДвП вр. чл.27 и сл. от наредбата. Съответно на правната норма /чл.165, ал.4 ЗДвП/ е възприетото в оспорения акт, че 10-годишният срок за съхранение на данните започва да тече от датата на изтърпяване на наказанието, а в случая на наложено наказание "глоба" – от момента на нейното заплащане.

Обстоятелството, че в случая по отношение на част от актовете е изтекла изпълнителната давност не представлява основание за заличаване на личните данни на жалбоподателката от АИС АНД. Разпоредбата на чл.82, ал.1, б."а" ЗАНН предвижда, че административното наказание не се изпълнява, ако са изтекли две години, когато наложеното наказание е "глоба", а ал.3 на с.р. гласи, че независимо от спирането или прекъсването на давността административното наказание не се изпълнява, ако е изтекъл срок, който надвишава с една втора срока по ал.1. Тези разпоредби обаче не съдържат задължение за административния орган за заличаване на наложеното с НП, фиш или ЕФ наказание "глоба" от масивите на АИС АНД. Следва да се отбележи също, че изтеклата давност за принудително изпълнение на глобата не означава липса на възможност за доброволно заплащане на същата. В тази връзка следва да се приеме, че в обществен интерес е съхраняването на личните данни, свързани с нарушенията по ЗДвП, по които, макар и с изтекла давност за принудително им събиране, не са заплатени дължимите глоби. Изтичането на давностния срок за изпълнение на административно наказание "глоба" не е основание за заличаване на информацията от масивите на "Пътна полиция" в АИС АНД, тъй като целите на отчетността на водачите на МПС, наложените им наказания и отнетите контролни точки за извършваните от тях нарушения съобразно разпоредбата на чл.27 от Наредба № I-157/01.10.2002г. са други - те характеризират поведението на водача и се вземат предвид при определяне на всяко следващо извършено нарушение. Служебна информация за водачите на МПС и тяхната

дисциплина, съобразно разпоредбата на чл.31 от наредбата се предоставя и на други органи, съобразно законовите им правомощия. Тази разпоредба, макар да не е посочена изрично от административния орган, не дава възможност личните данни на жалбоподателката, свързани с наложените ѝ наказания във връзка с издадените АУАН и НП/ЕФ, да бъдат изтрети.

По изложените съображения съдът намери оспореният акт за законосъобразен – издаден при отсъствие на някое от отменителните основания по чл.146 АПК, съответно подадената срещу него жалба като неоснователна следва да бъде отхвърлена.

Водим от горното и на основание чл.172, ал.2 АПК, Административен съд София-град, Второ отделение, 40-ти състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Й. С. Т. срещу Решение № 328605-41/19.02.2026г. на директора на Главна дирекция „Национална полиция“.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му чрез Административен съд София-град пред Върховния административен съд.

Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на препис от него по реда на чл.137 АПК.

Съдия: